

Південний краю! як тепер далеко
Лежиш від мене ти! за горами крутими,
За долами розлогими, за морем,
Що вже тепер туманами густими

Укрилося, бурливе. Та не страшно
Моїм думкам осінньої негоди
На Чорнім морі. Швидше тої чайки
Вони перелетять за темні води.

Вони перелетять у ту країну,
Де небо ще синіє, як весняне,
Де виноград в долині зеленіє,
Де грає сонця проміння кохане.

Туди мої думки полинуть швидко
І привітають ту ясну країну,
Де прожила я не одну днину,
А не була щаслива й на годину...

Та я за те докірливого слова
Тобі не кину, стороно прекрасна!
Не винна ти, що я не маю долі,
Не винна ти, що я така нещасна!

[1891]

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 99.

Вперше надруковано у збірці « [На крилах пісень](#) », 1893, стор. 66 —78, як цикл із «Заспіву» і дванадцяти поезій.

Збереглися автографи лише окремих поезій циклу в рукописному альбомі «Poesie» (ІЛШ, ф. 2, № 11). На стор. 29 — 31 тут записано тексти двох віршів без заголовків з датами замість них: «Євпаторія. 16 серпня» («В час гарячий полудневий...») та «Серед моря 17 серпня» («Досить невільная думка мовчала...»). Обидва вірші датовані 1890 р. На стор. 59 — 68 записані поезії «Безсонна ніч» («Євпаторія, 91 р.»), «Братові на спомин 8 липня 1891 р. Євпаторія» («Нічко дивна! Тобі я корюся...»), «Південний краю! Як тепер далеко...» (1891 р.) та «В темний вечір сиджу я в хатині...» (1891 р.). Автографи решти віршів не збереглися.

Датується за автографом і першодруком.

Подається за збіркою «На крилах пісень», К., 1904, стор. 67 — 85, з відновленням «Заспіву» за першодруком